

BISERICA ȘI ȘCOLA.

Foie bisericească, școlastică, literară și economică.

Eșe odată în săptămână: DUMINECA.

Prețului abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria pe an . . . 5 fl.—cr.
" " " jum. an 2 „ 50 „
Pentru România și străinătate pe an 7 „ — „
" " " „ j. a. 3 „ 50 „

Prețului inserțiunilor:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
4 fl. și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele să se adreseze la Redac-
țiunea dela

„BISERICA ȘI ȘCOLA“

Îar banii de prenumerațiune la

„Tipografia diecezană în Arad.“

IOANŪ

În îndurarea lui Dumnezeu Episcopul bisericii dreptcre-
dincioase resaritene în Eparchia română a Caransebeșului.

Subită preoțime, evlavioșilor creștini: Dară îndurare și pace
dela Dumnezeu Tatălă nostru, carele este în ceruri!

Elu a înviat. Marc. c. 16 v. 6.

S'a scos în cele din urmă icônele cele de jale
din biserică, liniștea morții și înfioratoriul întune-
ceii nu mai este, a încetat; în locul amintirilor
celor pline de durere ne zimbesc astăzi din toate
partile bucuria și veselia; altarele sunt îmbrăcate
cu în totă frumseța și pompa lor; sunetul clopote-
lor ne chiamă la biserică, ca se ne rugăm cu ev-
lavie, să lăudăm și se preamărim pe Ddeu, creștinii
se întâmpină astăzi unii pe alții cu îmbrucăturile
avinte: Christos a înviat.

Dar ore acesta frumsețe așa de serbătorască,
acesta bucurie a bisericii de unde vine? Iub. creș-
tinii, de ce ne aduce aminte acesta schimbare?

Ea ne aduce aminte de bucuria cea mare, ce au
văzut în ziua de astăzi toți apostolii și învățaceii
și Isus, de bucuria, ce o simt încă până în ziua de
astăzi toți creștinii, ne aduce aminte de bucuria, ce
se domnescă astăzi între noi toți, pentru că dom-
nii Christos a înviat întră adevăr, precum a dis-
pus înainte; așa dar și noi vom învia I. A., și noi
vom scula din mormânt, cum ne-a făgăduit el.
Că vom învia, adecă dacă, fiind încă aici pe
pământ ne vom scula din mormântul păcatului, pre-
cum ne-a poruncit el nouă. Cum dar nu ne vom bu-
cura și veseli astăzi din adâncul inimii?

Care va se dica învierea, ce o serbam noi as-
ăzi este de 3 feluri: 1. Învierea ce o credem, 2.
Învierea ce o nădejduim și 3. Învierea ce trebuie să
avim.

Prin învierea ce o credem din tăiu poteti cunoșca lesne
știnilor, că se înțelge învierea lui Christos, prin
din a doua învierea tuturor omenilor, și prin
din a treia se înțelge învierea, adecă întorcerea
știnilor din calea tuturor păcatelor, la calea
știnilor lui Ddeu.

Acestea trei adevăruri mă fac să împart pre-
mea de astăzi în 3 părți, luați aminte.

I.

Acea înviere, ce trebuie se credem, este învierea
lui Christos.

Așa vedem că se întâmplă aici pe pământ I.
Ascultători, care se obișnuiesc odată cu întunerecul
noptii, ochii aceluia nu pot suferi rațele cele stră-
lucitoare ale soarelui, așa vedem că și în inimile cele
negre, omenii cei necurați n'au putut se suferi multă
vreme pe cel sfânt a lui Ddeu, pe Isus Christos,
pentru că le era spin în ochii lor cei vicleni, și so-
coteau, că prin mărtea lui își vor câștiga iar liniștea
suffetului; bucuria lor cea mare a culcat la pământ
așa de tare pe învățaceii lui Christos, încât ei im-
prăștiati, goli de totă nădejdea umblau rătăcind ca
oile fără păstori.

Dar în viața omenescă toate au începutul lor
și sfârșitul lor, bucuria și întristarea se schimbă
adeseori așa de iute cum se schimbă vremea cea să-
nină și noroasă, lumina soarelui și plouă. Astfel mo-
mântul Dumnezeescului Mântuitorii se deschide, pe-
tra cea mare de pe mormânt se restornă ea de sine,
pădătorii pătrunși de frică și groză fugă părăsindu
mormântul și în locul lor vin îngerii, cari mulierii-
lor mironosițe, ce au venit desu de dimineța la
mormânt le au disu: Ddeu nu este aici, elu s'a scu-
lat precum a disu mai înainte, elu a învins mărtea,
elu a înviat.

Deodată toate s'au pus în mișcare; în toate locu-
rile se vorbea de învierea lui Christos, unii diceau,
că totul este o poveste, alții se îndoiau, și numai
puțini erau, cari credeau. Atunci Ddeu Christos cel
ce a înviat s'a arătat mai întâiu la puțini, apoi la
toți. Elu a disu cătră cei fricoși între dâși: pace-
vouă, nu vă temeți, eu sunt. Elu a arătat celor
ce se îndoiau, semnele cușlor la mânele și picioarele lui:
pipăți-mă, le a disu, și vedeți că eu însumi sunt. Elu
a luminat mîntea și a mișcat inima celor grei
credincioși, ca se înțelgă scripturile dicându-le: așa
este scris, și așa a trebuit Christos să pătîmescă,
și a treia di se învieze din morți. Și astfel s'a pră-
vălit încetul cu încetul pétra cea grea și de pe
inima învățaceilor; întristarea lor cea mai adâncă
s'a prefăcut în bucuria cea mare, și bucuria
făcută așa de îndresneț, încât fiecare voia să
propie mai mult de el, toți voiau să-l vadă, să-l
asculte, se vorbescă cu el, și dorința tuturor s'a
împlinit, inima tuturor s'a umplut de dulce des-
fatăre.

Toți învățăceii vin acum iară și se așază la picioarele lui, ca și când le ar fi rușine, că l'au părăsit când era în viață; acum se apropie cu totă credința către păstorii lor, acum se întreacău care de care se facă mai mult, acum toți suferă de bucurie întemnițările, chinurile, ba chiar și morțea; pentru că ei de aici încolo nu cântău altă laudă pe pământ, decât cea de a se socoti ca o lăpădătură înaintea lumii și ca nisce oi de junghiere. [Ps. 43 23].

După toate acestea I. A., învierea Dnui trebuie se fie adevărată și noi trebuie se credem în ea; pentru că toți învățăceii și apostolii au trăit și au murit redimați pe acest adevăr: Cristos a înviat, această au scris-o ei și au pecetluit-o cu însuși sângele lor.

Dar învierea Dnui, în care trebuie se credem, este și un adevăr plin de mângăere pentru noi I. A., căci toate învățăturile și făgăduințele sale, tot ce este în știința noastră bună, mângăitorii și înbucurătorii, le a legat mântuitorului strâns de făgăduința că el va muri, dar nu va rămâne în mormânt, ci va învinge morțea. Așa dar, dacă n'ar fi înviat Christos, totă creștinătatea noastră n'ar avea nici un preț, totă învățăturile despre darul lui Ddă și iertarea păcatelor, despre mântuire prin morțea sa, ar fi minciună și înșelăciune, toate nădejile noastre împreună cu nădejile apostolilor ar fi rămas înropate în mormânt; și ce reu ar fi de noi! Totă întunecimea nopților n'ar fi fost destul de neagră, ca se descrie ticăloșia, jelea, nesciința, selbătecia și păgănetatea lumii. Astăzi când ne lumină lumina cea mai limpede a creștinătății, și ne vedem înconjurați de atâtea întunecări, și de atâtea păcate și fără de legi, dar ce ar fi fost de noi atunci, când lumina vecinică s'ar fi stins dintre noi, când pétra deasupra mormântului ar fi putut încuia pe mântuitorul Christos pentru totdeauna. O atunci în lume n'ar fi decât prepastii și iar prepastii, noi în totă viața noastră, numai ne-am chinat muncii de nesciință, de reutate, de frică și grăză, de asuprire și tiranie. Dar nu Preaiubiților! Nu! Mântuitorii nostri trăsese. El a sugurată morțea cu însuși mâna sa, el a sfărmat încuierile mormântului, a resturnat pétra de pe ușa mormântului, el a rușinat pe dusmanii săi și pe ai noștri; el și-a ținut cuvântul, el este credincios și în vece adevărat, el este acela, în care credem noi, el a înviat din morți, și pentru aceea este adevărat, că și noi vom învia; despre acesta în partea a doua.

II.

Așa dar dacă învierea Domnului, în care trebuie se credem, este adevărată, așa este asemenea de adevărată, că și noi și trupurile noastre vor învia o-diniară, că și noi putem nădăjdui cu siguranță în învierea noastră, însuși el ne-a făgăduit și a spus: va veni vremea, când toți cei ce sunt în mormânturi vor auzi glasul lui, și cei ce vor auzi vor învia.

Acest Isus, care ne-a făcut o astfel de făgăduință, nu și-a căleat nici odată cuvântul, nu și-l va călea nici în privința învierii noastre, acesta nu va face el în vece. El cu făgăduințele sale este ca stânca de pétra în mijlocul mării, care stă neclătită, și își rădică capul mai pe sus de câte valurile, de s'ar repezi ele cu furie cât de mare; căci dacă toți oamenii s'ar face mincinoși, el nu și va călea cuvântul său.

Trupul vești bine se va preface mai curând sau mai târziu în pământ și în pulbere; și grăunțul de

grâu, care se samănă în pământ, trebuie mai întâi se putrească, cum dice apostolul Pavel, apoi se răsări, se facă spice și să se coci pentru săceriș. Așa și trupurile noastre, unul după altul trebuie mai întâi să se samene în holda lui Dumnezeu, în îngropătoare, și acolo se putrească și să se respescă, dar când vor auzi glasul lui Dumnezeu, atunci toate se vor scula întru mărire, întru nestrăciune, se va scula ca trupul ceresc și nemuritoriu, pământul și pulberea în care s'a prefăcut trupul nostru se vor aduna și se vor alcătui în chip minunat, iară Domnul în ziua venirii sale celei de adouă, va trimite pe ingerii săi și glasul trimbițelor lor se va auzi în totă lumea. Atunci cei ce vor auzi glasul lui, se vor scula din mormânt și vor învia, cei buni întru învierea vieții, iară cei răi întru învierea osândirii.

Și acesta înviere trebuie se fie mângăerea noastră I. A., nădejdea noastră în toate nenorocirile vieții noastre celei pămâtesci; așa spre pildă în bole, pentru că și dacă trupul nostru aici pe pământul bătrânește, sau se chinuesce de dureri și se pregătesce, se coci pentru de a intra în mormânt, ferme de noi! că el se secoci, se pregătesce pentru o viață mai bună, pentru o primăvară a unei bucurii vecinice netulburate.

Acosta înviere trebuie se fie mângăerea noastră nădejdea noastră în săracie și sudore, pentru că dincolo de mormânt ne așteaptă o patrie plină de odihă o patrie unde nu sunt lacrimi și amărăciuni, muncă și trudă.

Acosta înviere trebuie se fie mângăere și nădejdea noastră atunci, când oamenii ne gonesc și ne răscă, pentru că peste puțin sau peste mult va ajunge și întra într'ună limană sigură, unde nimeni nu ne va mai dușmăni și cleveti, nici o inimă rea ne va mai pismui, nici un om nu ne va mai nedreptați și asupri.

Acosta trebuie se fie mângăerea, nădejdea noastră și la mormântul Iubiților nostri. Nu, noi nu va mai plange pe Iubiții nostri. Nu! Și nouă ni se deschide mormântul, acesta poartă a veciei, și iar vom vedea, vom petrece cu dânsii în vece, și nici nenorocire, nici o morțe nu ne va despărți!

Dar vai de tine păcătoșule! că tu te vei cămura, sörtea ta dincolo de mormânt va fi întotdeauna! Tu când va resuna trimbița te vei desprinde plin de grăză, tu vei fi dat în mâinile ingerilor lor nemilostivi ai Domnului, precum se da buruieni în mâinile secerătorilor, lor spre mânie și urgie, te spre muncă și chin, căci precum buruiana se lege și se arde, așa se desparte cel rău de cei buni și se va arde ca paie și buruiana în focul vecinic. Nenorocitul! Ca o segătă va trece înima și sufletul te cuvințului dreptului judecătoresc. Duceți-vă dela mine blăstămaților în focul celui rău, care este gătit diavolului și slugilor lui.

Dar noi I. A. nu vom ținea cu făcătorii de rău cu păcătoșii, nu în vece nu! Și dacă ispitoriul a încălcat în mreaja lui, ne-a pus în lanțurile noi le vom rupe, și ne vom arunca în brațele mântuitorului nostru. Despre acesta se va vorbi multă în partea a treia și cea din urmă.

III.

Deci dacă vrem se ne sculam din mormânt o-diniară nu în frică și grăză, ci în bucurie și fermitate trebuie se rupem lanțurile, în care ne ține legătură, se restignim și se omorim în noi însine, ceiurile fărădelegilor și se înviam în Christos.

când o viață sfântă și fără de păcat; și acesta este învierea pe care noi trebuie să o iubim ca păcătoși.

Și ore este cineva fără de păcat? Cine este curat de tot ce este rău? Și dacă cineva ar dice că este fără de păcat, acela ar fi unu mincinos, dice evangelistu Ioan. O! noi suntem obicnuiti mai multu sau mai puțin a face rele, cât este de urită înaintea lui Dumnezeu inima noastră, cea încărcată de păcate! Așa vedem, că unul este predomnit de mânie, altul este predat la necumpătare, alu treilea se lasă să se tiri de patima desfrânării, ceialalti sunt îngroșati în ură, resbunare și pismă, în minciună și ne-dreptate, în deșertăciune și mândrie și în alte sute de patimi.

Dar aceste felurite păcate sunt mormintulu, ce trebuie să le rupem, dacă vrem, ca Christos să fie Domnul nostru, Mântuitorulu nostru, bucuria, fericirea și viața noastră; numai dupăce vom omori păcatulu, pôte să viețuască binele întru noi. Lăpădați aluatulu celu vechiu, ne strigă astăzi s. biserică, lăpădați aluatulu celu vechiu alu reuțăii și alu viclesugulu, ca să fiți rământatură nouă, se fiți aluatu dulce alu curățeniei și alu adevărulu. (Apost. Pavel 1. Cor. 5. v. 8).

Iubiți Ascultători! Se mergem dar și se ne aruncăm la picioarele lui Isus, Mântuitorulu nostru celu Dumneșescu, care astăzi și totdeauna ne mângăie pe noi păcătoși și ne dă viață și daru. O! elu nu vrea să ne fie Dumnezeu fără îndurare, care se vrea numai să judece și se osendască. Elu nu vrea mórtea păcătoșulu, dice elu însuși, ci vrea să se întoracă și să se fie viu. Elu nu vrea perirea noastră vecinică, ci scăparea noastră. Pentru aceea Dumneșescu Mântuitoru stă astăzi înaintea noastră, arătându-și toate ranele sale, într'o mână cu steagulu crucei, iar la ceialaltă mână rădicând două degete în susu, ca și când ar vrea să cheme pe Dumnezeu de mărturie, pentru că se ne asigure de pe noi prin jurământu, că elu și-a vărsatu sângele pentru păcatele noastre, că elu ca învingători cu steagulu crucei, ne-a smulsu din gura iadulu. Pentru aceea se dice în s. scripturi: "Dumneșeu a trimisu pe fiulu său, ca să curățască păcatele noastre, și nu numai ale noastre, ci și ale lumii întregi, ranele lui sunt sănătatea noastră, sângele lui este viața noastră, mormintulu lui este învierea noastră. O de n'am uita nici odata I. A. câte lacrimi ferdinți, câte sudori de sânge, câte dureri și rane i-am priceputu noi Domnulu Christos prin păcatele noastre! O de am săi se-I mulțămim și se nu perdem sufletulu cu atâta ușorătate, sufletulu, care este unu unu atât de prețiosu, rescumpăratu cu sânge Dumneșescu! O de am fi mulțămitori pentru dragostea cu care a pătimitu pentru păcatele noastre, de i-am mulțămi hotărîndune, ca de aici înainte numai pentru acela să viețuim, care a muritu pentru noi toți! O de am trăi, pătimi și muri ca Isus celu Dumneșescu, și de am avea să arătăm atâtea rane ale nedreptății și asuprirea suferite cu răbdare creștină, și ale dragostei, cum a arătat marele pătimitoru Isus! A-tunci Iubiților, la învierea celor drepti, ne-am scula și noi din mormântu plinu de bucurie și am cânta Domnulu împreună cu ei cântare de laudă și bucurie; pentru că faptele cele bune nu moru nici odată, ele esu din mormântu tot mai mărețe și mai frumoșe și nu se stîngu, ci rămân în veci neperitoare, ca și ranele Domnulu Christos.

Tu Dumneșescule, puternice învingători! Tu celu ce ai înviatu din morți, întru care credem noi! O întindene mâna ta nouă ce, ce zăcem cufundați

în slăbiciune și păcate, ajutâne ca să înviem spre faptele cele bune, și să ducem o viață, cum i-ți place Tie, fă ca glasulu trimbiței de odinioară, ce se va auzi mai pe urmă aici pe pământu, se nu ne înspăimânteze, ci se resune cu plăcere în urechile noastre. Noi nădăjduim, că vei asculta această umilită rugăciune, pentru că dragostea și îndurarea Ta către noi este nemărginită. Amin.

Caransebeșu 5. Aprilie 1883.

Alu Vostru tuturor

binevoitori

Ioan Popasu, m. p.
Episcopu.

Școlă medie românească în Arad. X

(La adresa ven. sinodulu eparchialu.)

Precum bolnavulu, carele de ani întregi nu avu de-a dreptulu parte din binecuvântările radelor solari, simțesce în interiorulu se u unu feliu de furnicătură ca și de electru, dacă îl scoți din umbra ucidețore și-lu pui în atingere directă cu lumina; precum simțesce rândunica în inima sa dorulu de a se rentorče în patria înprimăverată, când o chiamă instinctulu se u profeticu; și precum saltază cerbulu când se apropia de isvorulu dela munte: chiar astfeliu simția și salta inima mea la deschiderea sesiunei sinodali din anul trecut, când adencu prevedetoriulu domnu episcopu diecesanu în cuvântulu de deschidere atras destulu de semnificativu atențiunea deputaților asupra necesității de a înființa în Arad o școlă medie românească de caracteru confesionalu.

Unu an în viața omulu cu dreptu cuvântu este rubrică însemnată; și cu toate aceste pare că numai ieri pronunția de pe catedră înaltulu prelatu cuvintele: " . . . pentru a ajunge rezultate cât mai mănoșe, în progresu, precum dorim cu toți, avem cea mai simțită lipsă de școle medie confesionale; iar până să ni ajute ceriulu a suplini și această lacună, prin înființarea măcar a unu gimnasiu confesionalu, așa crede Dloru deputați să introducem o școlă pregătitoare de 4 cursuri după norma unu gimnasiu inferioru, — în sinulu institutulu nostru pedagogicu-clericalu!" Dicu, pare că numai ieri, căci într'unu an de zile nu se petrecu în jurulu nostru nici unu evenimentu de atâta valore, carele să împingă din colo de pragulu consciinței actulu ponderosu și unicu salvatoriu pre care îl accentuă din inimă sinceră vredniculu nostru prelatu!

Abstragendū astă dată dela ușorătatea, cu care s'au îndătinatu reprezentanții nostri sinodali a pertratata mai alesu afacerile școlarie, se pôte constata că mulțimea agendelor sinodali au fost cauza, de sinodulu nu a intratu în meritulu cesțiunei, ci a concrețitu cauza la consistoriu spre studiere detaiată, carele va avea să ascernă în

145

sesiunea proximă unū planū perfectū despre înființānda școlā mediā romānā cu caracterū confesionalū.

Dacă simțesce cineva necesitatea unui atare institutū confesionalū, atunci loculū primū i-se cuvine aici bārem corpulū didacticū alū institutului pedagogicū-clericalū din locū. Acesta pōte produce ori cāte doveđi și dilnice, cā lipsa de preparațiuni uniforme este causa la pucinulū progresū ce sā constatēzā în tinerimea nōstrā. Mergāndū unū pasū înainte, cu durere vom trebui sā constatāmū cā întrēgā biserica diecesei înregistrēzā continuū în analele sale necasuri și suferințe, care ar potea lipsi, dacā am avea preoți și învățatori mai destoinici, cari adecā sē pōtā concura cu a altorū neamuri conlocuitoare.

Din aceste considerațiuni ponderōse a mānecatū P. S. S. cānd a atrasū atențiunea sinodului asupra mai susū-amintitei școle, și ca pārinte sufletescū adevēratū a făcutū fōrte bine, de ore-ce are se dēe seamā lui Ddeū despre turma concređutā. — Dar impregiurările între care trāimū noi, acum sunt mai grele de cāt în anulū trecutū, și la anulū vor fi mai grele de cāt estū-timpū, etc., cāci alte popōrā din țarā progresēzā, pre cānd noi saū regresāmū, saū în casulū celū mai bunū stagnāmū. Dreptū-aceea trebuie sā facemū tot ce e legalū, numai sē realisām odatā institutulū, care ne pōte salva.

Dacă ne ocupām în colōnele acestei foi cu acēstā cestiune gravā, o facemū cu deosebire din motivulū, sā atragemū atențiunea on domnū deputați sinodali asupra ei și sā-i îndemnāmū din inimā sincerā ca sē trēcā mai rapede preste cestiuni, cari și așa putemū dice cā se presentēzā în sinodū numai spre luare la cunoscință! Timpulū celū scumpū și chiertuelile incopciate cu sinodulū sā se întrebuințeze măcar odatā eminentemente pentru agende școlare, cā de nu vom curma reulū de timpuriū, atunci mai târđiū și de vom voi nu vom putea, cā va fi atāt de mare, în cāt va fi cuprinsū tot ce ni sē va pārea cā mai avem sānētosū!

Nu este permisū a presupune, cā între onorații domnū deputați sinodali esistā vre unulū, carele sē nu fie pre deplinū convinsū despre însemnātatea școlēlorū. Dacă s'ar afla însă cineva, carele sā sustēnā, cā la noi mergū lucrurile bine cu afacerile școlare, atunci servēscā de contrapunctū adevērurile, cā în diecesa întrēgā nu avem aprōpe nici o școlā elementarā, care sē fie organizatā perfectū dupā recerințele prescrise în planulū de învățāmētū, apoi cā nu avem nici unū inspectoratū școlarū, în carele se ajungā frecuentarea școlēi la 50⁰/₀, și în fine cā școlēle nōstre pentru adulți esistā numai cu numele,

saū pentru ca se părădēze cineva scrisualminte despre esistenza lorū, dovēdā la acēsta este, cā reuniunile culturale între poporū numai cu greū devinū populari, și acēsta din causā cā nu sē sporesce poporul cārturariū. Și cine nu vedē isvorulū celū adevēratū alū tuturorū relelorū de calibrulū acesta!? Purcedēndū în modū eroticū vom aūđi și pre ultimulū țeranū punēndū vina în capulū preotului și alū învățatoriului. Iar noi, cari de aici purcedēndū înțelegemū întru-adevērū pre țeranū, vom sci pune vina pre institutulū, care creēzā preoți și învățatori nu deplinū cualificați! Cine voesce însă sā aparā de amicū alū dreptății, asculte pre cei ce conducū instrucțiunea clericalā și învățătorescā, și acestia vor documenta pānā la evidentā, cā tot reulū derivā din slaba cualificațiune — dar și acēsta heterogenā — a elevilorū, cari se primescū în institutū! — Poftimū apoi înainte cu logica în mână și vom afla, cā mediculū chiāmatū sā vindece rana este numai sinodulū eparchialū. Înaltulū capū alū sinodului și-a făcutū datorința. Dela consciința reprezentanțilorū poporului atēmā soluțiunea cestiunei, ceea ce noi așteptām cā multā nerābdare.

Fondū propriū diecesanū

pentru asigurarea edficiilorū bisericesci și școlari.

Sā mai desbatem în publicitate și sā nisim a lāmuri o cestiune din punctū de vedere financiarū fōrte importantā chiar în ajunulū sinōdelorū eparchiali, cu deosebire față de sinodulū eparchialū din Arad, unde cestiunea s'a studiatū și desbātutū în anii d'urmā cu totā atențiunea și cu multā diligență, încō în sesiunea sinodului din anulū acesta se așteptā — așa dicānd — rezultatulū finalū alū lucrārilorū unei comisii esmisā spre scopulū acēstā.

Cestiunea este așa delicatā încāt ar fi o danu nereparabilā amenarea resolvirei finalī, decī sperāntare cā în sinodulū diecesan din Arad se va și resolve finalminte și favorabilū încă în decursulū sesiunei din anulū curente.

Prima idee pentru înființarea unui fond diecesan propriū de asigurare în diecesa Aradului, avea a o mulțāmi Dlu Dr. G. Popa, referintele senatului școlariū a Consistoriului din Arad, carele a supus cestiunea la deliberarea conferinței centrale a tuturorū inspectorilorū de școlē din districtulū Consistoriului din Arad, ținutā în 29. Noemvre 1879.

În acea conferință s'a adusū în causā urmātōriulū decisū: „Conferința centralā, avēndū în vedere §. 1. din statutulū organicū, carele dechiarā parochiale și pre analogiā diecesa de o întrunire cu mijlōce materiale și morali spre ajungerea scopurilorū bisericesci și școlare, recērcā pre Veneratulū Consistoriū a dispune ca încă dela 1 Ianuarie alū anulū ce vine 1880, parochiile sā solvēscā la Consistoriū taxele de asigurare, ce pānā acum le-au solvitū la societățiū felurite de asigurațiune contra focului de după edficiile bisericesci parochiali și școlari. Acestea taxē cātrā Consistoriū nu potū fi mai mari de cāt ce

mai nainte către societăți. Veneratul Consistoriu va manipula separat aceste taxe până când sfera sa de competență va face un proiect cu privire la modulă manipulărei, care proiect spre deplină îflă va ascerne la Veneratul sinodul necesar conform statutului organicu."

Acésta însă nu se putea de locu efepui pentru că și Veneratul Consistoriu avea trebuință de date respectivele parochii anume:

Care comună și-a asigurat edificiele sale și pe nu, și timpul pe cât ar fi respectivele edificii asigurate, apoi că edificiele neasigurate ce'prețu reținută, ca după acela să se pôtă măsura premiele anuale, lângă acestea mai voia Consistoriul să cêră caasă o dispozițiune sinodală. Din aceste considerățiuni credu eă că nu a satisfăcutu Consistoriul mijlocitū susū lăudatului decisū, și destulū de prețatoriu a fost acceptându dispozițiunea Veneratului sinodul diecesan, carele în sesiunea sa ordinarie an. 1881. ședința dela 22. Aprile a adusū la propunerea Mag. sale Dlu Babeșu decisulū următoriu: recunoscându-se ideea de salutarie, se recercă P. Dlu Episcopu președinte, a se pune în înțelegere metropolia și respective cu cealaltă eparchiă sugărată spre a aduna tôte datele necesarie, pentru realizarea e ideii, și ascultând opiniunea bărbăților de specialitate, a combina planulū, respectiv unū proiectū de statutū, spre cestū scopū avînd ca să a fi supusū debaterii celui mai de apröpe interesu naționalū, dacă necesitatea ar fi, ca instituțiunea să se întrodacă pentru întreaga provincia metropolitană, iară oportunitatea ar fi ca instituțiunea să se întrodacă pentru singuraticile diecese, proiectul de statutū să se supună debaterii procsimului sinodul eparchialū.

Pe baza acestui decisū sinodalū, Prea Sântia Dlu Episcopu diecesan în 10. Ianuariu a aceluia anū, Nr. 1164, s'a adresatū atât V. sinod archiepiscopescan la Sibiu, cât și celui din Caransebeșu esăndu pe largū instituțiunea ce se intenționează, avîngendū întru altele, că societatea primă peștană a ceteritū, că în casulū când s'arū asigura tôte edificiele comunelor bisericesci acolo, dēnsa va primi obligamentulū de a restitui diecesei 30—40 percente din suma premiilor anuale, ce se vor încăsa, din acestea să se pôtă înființa în decursū de 12 anū unū fond propriū de asigurățiune.

La adresa de mai susū a P. S. S. Dlu Eppu diecesan, consist. arch. dela Sibiu a repusū în 1881. Nr. 1956 că dēnsii „se ocupă de unū deosebitū cu cestiunea asigurării averilor bisericesci înalte în contra focului, fără de a fi ajunsū astăzi unū rezultatū mulțamitoriu. Modalitatea înființării acestui fond este intoema aceea, căreia sē dă expresiune în hârtia Veneratului Consistoriu diecesan, a căreia unū angajamentū cu o societate de asigurare este, carea să restituie anumite procente din premii, înțate fiind fondurile eparchiale de asigurare în contra focului, și arētându-se acestea în decursul șecilor de practicabile, pôte urma discussiunea cestiunei, dacă ar fi avantajosū împreunarea tuturor parilor eparchiale de asigurare în contra focului unū singurū fond metropolitan. A tracta astăzi unū modū meritoricū despre înființarea unū fond metropolitan pentru asigurarea averilor bisericesci în contra focului este precipitatū."

Iară Ven. Consistoriu din Caransebeșu a restituit sub 16. Septemvre 1881. Nr. 303. următoarele:

„Consistoriul Caransebeșului nu este de părere a participa cu activitatea sa la crearea unei instituțiuni pentru asigurarea edificiilor confesionale, nici în comuniune cu întreaga provincia metropolitană, nici pentru propria sa diecesă separată, din caasă că la astfel de întreprinderi se recerū forte multe corespundințe, și purtarea unei deschilinite contabilități, iară Consistoriul cu personalul actualū ce-lū are, abia ajunge să împlinescă agendele sale regulate.

Tot așa nu află de consultū nici unū angajamentū cu ore care societate de asigurățiune pe lângă condițiunea se resplătescă diecesei 30—40 procente din premiu, că cădendū până acuma unele din cele mai renumite institute de bani, s'a sguduitū încrederea publică, afară de acēsta procente ce le-ar căștiga diecesa în realitate nu respectiva societate, ci indirectamente iară comunele nōstre le-ar plăti diecesei, așa că societatea asigurătoare ar trage partea cea mai mare de procente. După părerea acestui Consistoriu, basată pe o esperință de 11 anū, în care restimpū au arsū numai 2 școli și 2 biserici în prețū de 3000 fl. asigurarea cea mai bună și reală a edificiilor nōstre ar fi, când comunele din o eparchie ar intra în o asociațiune cu deobligamentulū ca eventuala daună prin focū s'o acopere dēnsule după proporțiunea sufletelor din comune, prin care procedere comunele ar deveni între sine deplinū asicurate și nu ar plăti în tot anulū tacse de asigurățiune, ci numai atunci când în adevēru s'ar întimplatū veri o daună prin focū, dar acēsta unică asigurare reală și dōră mai ușorū de practicatū, Consistoriul numai atunci ar recomanda, dacă ar veni câțiva anū mai îmbucurătorū pentru poporulū nostru."

Din acestea se vede că Ven. Consistoriu din Sibiu s'a ocupatū și până acuma cu cestiunea, însă n'a potutū ajunge la veri unū rezultatū mulțamitoriu, dară se interesază de caasă și este speranță de vre unū rezultatū oreși care. Ven. Consistoriu din Caransebeșu însă află împedecări în calea realizării ideii, dintre cari mai principale ar fi că trebuie și se recerū multe corespundințe și o contabilitate deosebită, spre care scopū personalulū ce de presinte i stă la dispozițiunea Ven. Consistoriu este insuficientū abia fiind destulū spre indeplinirea agendelorū regulate dela Consistoriu.

Nu suntem aplicați a crede că Ven. Consistoriu din Caransebeșu, ar fi remasū pe lângă resoluțiunea sa de a nu înființa nici fond propriū, nici a face angajamentū cu veri o societate, sau a-sē îngriji pe o altă cale pentru a-si asigura comunele bisericesci edificiele sale. Cestiunea acēsta a venitū la ordinea zilei în publicitate (veđi Nr. 13 și 14 din „Luminătorulū" an. 1882), și în sinodulū diecesanū din Arad, decī vrēnd nevrēnd, desvoltarea cestiunei până acuma și importanța ei din punctū de vedere materialū, pretindū urgentū resolvarea ei.

În specialū ni permitemū a vorbi cu acēsta ocașiune despre modulū cum s'ar putea resolve cestiunea în sinodulū eparchialū din Arad unde au aflat și până acuma o dezbaterie interesantă. Aici până acum întru atâta a ajunsū cestiunea încât credem că numai despre două împrejurări mai pôte fi disensuine ca adecă: să se facă unū angajamentū cu veri o societate solidă pe lângă restituirea câtorva procente din suma premiilor anuale, ori să se formeze unū institutū propriū de asigurățiune. Cēsta din urmă va fi cu multū mai avantajosă, decât cea din tăiu, căci numai prin acēsta s'ar putea pune o basă solidă

losă și scârboasă, care nu s'a mai întemplată sub forma de astăzi în patria lui Alesandru celă bună a lui Ștefană și alui Vasile Lupu, a Dositeiloră a Varlamiloră și a Veniaminiloră; în patria aceloră binecredincioși români bunî creștini cari împodobiau pământul țerei cu monumentele loră religioase — biserică și mănăstiri — spectacolă ce nu s'a mai întemplată, dicemă, decât numai din partea străiniloră care umblău se întroducă și la noi sectele loră religioase, schismatice precum Calvinistii din secululă ală XVII; dar acei măreți și nemuritori bărbați români, pre de o parte prin tipărirea cărțiloră religioase în limba națională, și pe de alta adunându-se în soboră generală — precum s'a făcută celă din Iași în timpulă lui Vasile Voda Lupu combăteauă erezile loră și curățau biserica română de neghină aruncată de vrăjmași. În fața acestei nouă încercări de resturnare a aședăminteloră bisericescă și credinței părințiloră noștri, noi credemă că este de datoriă tuturoră binecredincioșiloră creștini, români, și laici și clerică, de a combate rătăcirile propagate cu atăta îndrăsnelă și inversunare de acei mercenari platiți de străini pentru a sfășia în două turma binecredincioșiloră bisericei lui Cristosă, a nămului românescă, împărechindă prin ură și vrajbă chiar pe tărâmulă religiosă ală bisericei. De aceea noi după datoriă pastorală sufletescă ce este pusă asupra-ne, și întemeiată pe cuvintele santei scriptură, ală căroră textă l'am citată mai susă, cum și pe exemplele predecesoriloră noștri în asemenea împrejurări venimă prin această carte a face apelă mai întăiu cătră poporulă română, binecredincioșii creștini și fi ai noștri sufletescă din această eparhieă a santei Mitropolii Moldovei: și le dicemă: filoră! aduceți ve aminte de credința părințiloră și strămoșiloră noștri, pe care ei au conservat-o cu multă sântenie în timpri grele pentru nămulă românescă, în timpă chiar de invasiunii barbare, cu care credința s'au întărită în ispită și nevoi; și nu dați ascultare bārfitoriloră de ađi cari ca Iuda — pentru bani — batjocorescă credința bētrāniloră și instituțiunile santei nōstre bisericei; căci chiar abusuri de ar fi, chiar ore care rele nārăviră de ar fi printre servitorii bisericei — ca nisce omeni ce sunt și ei — nu prin pamflete și batjocure se îndreptăză relele nārăviră și abusuri, ci prin pace, iubire și bună înțelegere. (Va urma)

D i v e r s e.

* † Octogenarulă Ioan Arcoși, mentorulă mișcăriloră naționale românescă din Arad în prima jumătate a secolului XIX, s'a mutată la cele vecinice, a trecută din mōrte la viața chiar în marea și luminatăă diună a Învierei Dumnului, în etate de 86 de ani! S'a sfirșit ca română de ună caracteră candidă, și ca creștină de-o ortodoxiă nepătată. În elă și-a aflată cuvintele poetului idealulă loră celă mai perfect:

„Albă am trăit ună secolă pe plafulă strămoșesă
și vreu cu fața albă senin se mă sfirșescă
Ca după-o viață lungă, forță de rușină,
Mormântulă meu se fe curată și albă ca mine.“

Fie-i țerina ușoră și amintirea vecinică!

* Adunarea generală a reuniunei învățătoriloră români din eparhia Aradului s'a ținută Joi în 3 Maiă nouă a. c. sub președința Dlui Georgiū Popa referentă consistorială pre carele l'a înlocuită mai târđiū secretariulă primă ală reuniunei Dlu Ioană Tuducescu învățătoră în Lipova. Adunarea această a fost cerce-

tată celă puțină de 120 de învățători și învățătoare. S'au ținută o disertațiune despre „Meteorologie“, din partea Dlui Petru Popoviciū din Aradă. Învățătorulă Ioană Tuducescu a surprinsă adunarea generală cu: „Abecedarulă“ seă compusă după o mănă și praxă de 26 de ani. Acastă carte fundamentală lucrată după metodulă intuitivă, a fost primită de învățătorii prezenți cu multă bucurie, mai — ală pentru că autorulă a ținută în fața adunării preșere practică, cu însuși fiulă seă, în etate de 6 ani adusă la adunare anume spre această scopă. Resultulă prelegerei a fost celă mai bună, deorace abecedarulă e lucrată în formă duple: ca tablele de pără și carte, întăiu scrisă apoi tipărită, și baefiloră școlă li e forte ușoră să intuească desemnurile (icōne) abecedarului ect.

* **Mulțămită publică.** Comitetulă parochială din comuna Finișă prin această vine a aduce cea recunoscătoare mulțemită publică conlocuitoriloră la Georgiū Popa și Teodoră Cosma jun: cari din eparhia vērata evlavie, zelă, credință și iubire creștină cătră cele sante, au donată s. nōstre bisericei, o ornată prețescă, o candelă, și o cădelniță frumoșă, în preță de 140 fl. v. a. Sântirea obiecteloră s'a sevrișită în 3/15 Apriliu, cu cea mai solemnitate, după celebrarea santei liturgii de către preotulă locală însoțită și de alți doi preoți din vecinătate. Finișă la 6/18 Apriliu 1883. pentru paroch. Ioană Halmagiană președ. com. paroch.

* **Socotă publică a balului neguțătoriloră industrieșiloră români din Aradă, ținută la 12/13 Februară 1883.** Suprasolvire a încursă dela ună torii domni și dōmne: Ilustritatea Sa Domnă Metiană Eppū 10 fl. Cornelū Jiveviciū arhiepiscopă drită 10 fl. Mircea V. Ștănescu advocat 8 fl. Petru Florescu neguțătoră 3 fl. Demetriū Iorgoviciū 3 fl. Georgiū Muntean călcunariū 3 fl. Florea Ștescu călcunariū 3 fl. Nicolae Dolga ospetariū 3 fl. Georgiū Bogdan croitor 3 fl. Florea Varadia călcunariū 3 fl. Georgiū Truța măcelar 3 fl. Ioană măcelar 3 fl. Nicolae Mihalescu pānzar 3 fl. Georgiū Abrudan, călcunariū 3 fl. Ștefan Crestuță pānzar 3 fl. Dr. Georgiū Vuia medică 3 fl. Dōmna Dogariū proprietăresă 5 fl. Kralek Lajos ospetariū 5 fl. Elia Dogariū inv. 2 fl. Ioan Molnar ospetariū Alexandru Mihaloviciū neguțător 1 fl. Dionisiū Butar 1 fl. Iosif Hirschmann neguțător 2 fl. Atanasie Sandor medică 2 fl. Dr. Schuster medică 2 fl. Viola Mihaiū ferebrar 2 fl. Petru Nicăciū buhăier 2 fl. Eroteiū Beleşū protosincel 2 fl. Lazar Ioanescu adv. 2 fl. Vasilie Mangra director 2 fl. Georgiū Florescu neguțător 2 fl. Ignat Mănean c. r. căpitan 1 fl. Solomon Gergely inspektor 1 fl. Lecs Dezső sub inspektor 1 fl. Bodea capelan 1 fl. Simeon Anciu protocolist 1 fl. Péterfy Antal adv. 1 fl. Hunyadi N. 1 fl. Ioan Crețăciunar 1 fl. Alexandru Gavra direct. pens. 1 fl. Georgiū Popa ases. referentă 1 fl. Cristori János Reisz Vendeliū 1 fl. Vittmann N. ospetariū 1 fl. Vilmos neguțător 1 fl. Dōmna Maria Fētū proprietăresă 1 fl. Eutimiū Maniū oficiant 1 fl. Kneffel roly neguțător 2 fl. Obetko Kálmán neguțător 2 fl. Amigo cafānar 50 cr. Vinter adv. 50 cr. Iosif Ciuba neguțător 5 fl. Georgiū Crăciunescu prot. 5 fl. Silviū Mera 2 fl. Mūler József 3 fl. Koká Károly 3 fl. Veduva Bolbócă 2 fl. Depin Lajos 2 fl. Velos 2 fl.

La Nr. de față alăturămă ună supplementă de 14

Suplementul la „BISERICA și ȘCOLA.” Nr. 17.
Anul VII. — 1883.

2 fl. Sárosi Ferencz 2 fl. Fischer N. 2 fl. Reichtzeit
Sama 1 fl. Lukács György 1 fl. Schrot Lajos 1 fl.
Schau Engel 1 fl. Eliás Henrich 1 fl. Eliás Simon
1 fl. Mangel N. 1 fl. Majsztorovics I. 1 fl. Sándor
Lajos 1 fl. Spitzer N. 1 fl. Veduva Háberéger 1 fl.
Landau Mór 1 fl. Polák József 1 fl. Jamniczky Ká-
roly 1 fl. Rózsa László 1 fl. Silberberg Mór 1 fl.
Branhuber Nándor 1 fl. Krip Lajos 1 fl. Petru Li-
povan măcelar 1 fl. Matei Ștanicu pardositor 1 fl.
Ignat Herli 3 fl. Francise Mitelmann 3 fl. Jakorsch
Johán 2 fl. Deutsch N. 2 fl. Dr. Mór Fisch 2 fl. Frații
Neumann 2 fl. Jakoblovits János 2 fl. Popu Imre
2 fl. Costa Oberenez dubălar 2 fl. Koll Maris 2 fl.
Glück Károly 2 fl. Golomics Moricz 2 fl. Balogh
István 2 fl. Skuib Antal 2 fl. Pauszvein János bar-
ber 2 fl. Komlosi N. 2 fl. Erbékern N. 2 fl. Bártl
Sándor 1 fl. Krausz Ignatz 1 fl. Menesági Sándor
capitan 1 fl. Manhaim Pál 1 fl. Weisz Mór 1 fl.
Walder és fia neguțat. 1. Moskovits Jakab neguțat.
1 fl. Weiszbaum Andreyi 1 fl. Frații Roth 1 fl.
Bittner József 1 fl. Vinkler Vilmos dubălar 1 fl.
Monti N. neguțat. 1 fl. Eibenschütz M. 1 fl. Knap
Károly 1 fl. Rosenblüh Samu neguțat. 1 fl. Schufer
Leopold neguțat. 1 fl. Marek Mór 1 fl. Kirschner N.
1 fl. Csutak Károly neguțat. 1 fl. Scharlot N. 1 fl.
Reichtaler M. 50 cr. Duschak Ferencz 50 cr. Schrink
János 2 fl. Vasits George 2 fl. Hamerli Ferencz 1 fl.
Hauptmann Ferencz 1 fl. Kärer August 2 fl. Domi
Constantin faur 3 fl. Vargá István mobilier 2 fl. Pin-
ter Balognó 2 fl. Paulisan Nicolae plug. 2 fl. Csáky
József 2 fl. Klein Mór neguțat. 2 fl. Oprean Georgie
dubălar 1 fl. Szelle József adv. 1 fl. Marischek Adolf
1 fl. Monti János neguțat. 1 fl. Nicolae Bogdan preot
2 fl. Ioan Cornea ingineriu 1 fl. Petru Florescu cel
mănușier 1 fl. Moise Bocșan adm. prot. 1 fl. Iosif Gol-
dășu protosincol 2 fl. Mag. Sa Domnului Vincențiu
Babeșu 2 fl. Antonie Caracion neguțat. 2. Crestits
Demé adv. 1 fl. Suma totală asupra solvirilor în-
tate parte înainte, parte séra la case 264 fl. Veni-
tului totalu alu balului au fost 588 fl. 70 cr. Iar spe-
sele au fost 288 fl. 70 cr. Detrăgându-se speșele din
venite mai rezultă unu venitū curatū de 300 fl. Arad
Martie 1883. Costa Boroșu, controlorū, Dimitriu Ior-
ovicu, căsariu, Petru Popovicu, notariu. Că bilanțulu
actualu este conform rezultatulu socoții speciale, ce
a esaminatū și aprobatū în comitetulu arangiatoriu,
reunoscū — Arad, 6. Martie 1883. (I. s.) M. V. Sta-
nescu, preside.

CONCURSE.

Devenindū vacantă parochia din comuna bise-
rească *Giulvez*, prin reposarea preotulu Teodor Gru-
scu — conform decisulu Ven. Consist. diecesanu
în 18. Martiu 1883. Nr. 199 B. se escrie concursū
pentru parochia de classa I pre lângă observarea ș.
din regulamentulu pentru parochii — cu terminulu
de alegere pre 29. Maiu a. c.

Emolumintele sunt: Una sesiune de pământū
pătoriu de 38 jugere. Unu plațū parochialū intravi-
sū. Birulu preoțiescū indatinatū în natural. Stola
mănată dela 230 de case, cu 1052 de suflete.

Doritorii de a ocupa acésta parochiă sunt avi-
sați recursele lorū adresate comitetulu parochialū și
instruate în sensulu stat. org. bis. și a regulamen-
tulu pentru parochii proveđute cu atestatū de cua-
lificațiune pentru parochii de classa primă — a le sub-
sterne subsemnatulu adm. protopresbiteralū în Ci-
cova până în 25 Maiu st. vechiu a. c. — Dela recu-
renți se recere a-sé presenta în vre-o duminică sau
serbătore în sta biserica din locu spre a-și arata
desteritatea în cantū și cele pastorale.

Giulvez, în 19 Aprilie 1883.

Comitetulu parochialū.

În conțelegere cu mine: **Paulu Miulescu**, m. p. adm. proto-
presbiteralū și as. consistorialū.

Conform ordinațiunei venerabilulu Consistoriu
eparchialū Aradanū de dto 28. Februaru Nr. 597 a.
c. și de dto 3. Martiu 624. 1883. pentru îndeplinirea
stațiunei învățatorescī la școla nouă din comuna *Otlaca*,
ppiatulū Chisineului, prin acésta se escrie concursū
cu terminū de alegere pe ziua de 15. Maiu a. c. st. v.

Emolumintele înpreunate cu acésta stațiune sunt:
a) 400 fl. v. a. salariū în bani gata b) 11 jugere pământū
aratoriū comasatū, de o calitate eminentă. c) 7 orgii de lemne,
din care se va încălzi și școla. d) 10 fl. v. a. pentru scripturistica,
e) 10 fl. v. a. spese pentru conferințe, f) 20 fl. v. a. pentru încăl-
direa și curățirea școlei, g) quartirū liberū cu trei
chilii și alte comodități, cu curte și grădină estinsă.

Recurenții sunt avisați recursele lorū ajustate
conform prescrișelorū statut. org. și adresate Comi-
tetulu parochialū până la 13. Maiu a. c. a le trimite
Prea On. Domnū Petru Chirilescu protopresbiterū și
inspectorū școlarū în Chitighazū (Kétegyháza).

Recurenții cu pregătiri mai înalte vorū fi pre-
feriți.

Otlaca, la 3. Aprilu 1883.

Comitetulu parochialū.

În conțelegere cu mine: **Petru Chirilescu**, m. p. Insp. școl.

Concursū pentru ocuparea definitivă a postulu
înv. la școla confesională gr. or. rom. din comuna
Vucova, ppriatulū Jebelului, comitatulū Timișului, cu
terminū până 1. Maiu 1883.

Emolumintele sunt: Salariū învățatorescū 63 fl.
63 cr. pentru luminī clisă și sare 49 fl. 62 cr. patru
stăngenī de lemne, pentru conferință 8 fl. pentru
scripturistica 4 fl. Pământū 3 jugere și 913[□] classa
a II-a. Bucate 20 meți grău și 20 meți cucuruzū,
dela înmormântări câte 20 cr. și în fine cortelū li-
berū cu aprupe 1/2 jugerū de grădină pentru legumi.

Doritorii de a ocupa acéstu postū sunt avisați
a-și trimite recursele lorū instruite conform statut.
org. până la indicatulū terminū prea On. D. Protop.
Aleșandru Ioanovicu în Jebel, fiind totodată poștiți
a-se presenta înainte de alegere în comună în vre-o
Duminică sau serbătore spre a-și arata desteritatea
în cantū și tipicū.

Vucova, în 3. Aprilu 1883.

Pentru comitetulu parochialū:

Ioanū Dumitrescu, m. p.
preotū și președ. com. par.

În conțelegere cu prea On. Domnū protopopū tractualū.

Pentru deplinirea stațiunii de paroch clasă III în *Monostor*, tractul Hasiașului, se deschide concursul cu termen de alegere pe ziua de 12/24. Iunie 1883.

Emolumentele sunt: una sesiune de pământ, plată parochială, biru de circa 50 de case, câte 2 speni, iară de circa 20 de case, numai câte 1 spene de cucuruz în hâmb, și stola îndătinată.

Recursele ajustate conform prescrierilor statutului organic, și adresate Comitetului parochial, să se trimită părintelui protopopu tractualu Georgiu Creciunescu în Belincz, până inclusive în 10/22. Iunie a. c.; având recurenții în vr'o duminică ori sârbătoare, a se presenta în biserica locală, spre ași arăta desteritatea în cântări ori cuvântări bisericesci.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine; **Georgiu Creciunescu**, m. p. pp.

Pentru deplinirea postului de învățătoriu, din comuna *Leucușesci*, protopopiatul Hasiașului, prin acesta se escrie concursul, cu termen de alegere pe ziua de 1/13. Maiu a. c.

Emolumente: 139 fl. 20 cr. în bani gata; 20 meți de cucuruz; 12 meți de grâu, 10 orgii de lemne, din cari să încăldește și școlă; la înmormântări pentru cei mari 40 pentru cei mici 20 cr. pentru conferințele învățătorești 10 fl. cortelul liber și grădina de legumi.

Recursele ajustate conform prescrierilor statutului organic, și §-lui 6 art. XVIII. 1879 și adresate Comitetului parochial să se trimită părintelui protopop Georgiu Creciunescu în Belincz, p. u. Kiszetó, până inclusive la 29. Aprilie 1883, având recurenții în vr'o duminică ori sârbătoare a se presenta în biserica, spre ași arăta desteritatea în cântări și tipicul bisericescu.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: **Georgiu Creciunescu**, protopop și inspect. școl.

În urmarea decisului Ven. Consistoriu din Caransebeș dto 18. Martiu a. c. Nr. 92. B. se escrie concursu pentru deplinirea vacantei parochii de clasă III-a din comuna *Căpet*, ppvteratul Jebelului până în 15. Maiu a. c. st. v.

Emolumentele sunt: 1½ sesiune de pământ arătoriu și stola usuată de la 107 case cu 508 de suflete.

Doritorii de a ocupa parochia acesta au ași trâmite recursurile sale instruate conform Regulamentului și stat. organic bis. părintelui ppvter Alexandru Ioanovici în Jebel până la indicatul termen.

De la recurenți se recere a se presenta în vr'o duminică sau sârbătoare în s. biserica din locu spre ași arăta desteritatea în cânt și cele pastorale.

Căpet, în 3. Aprilie 1883.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu protopopul tractualu.

Conform decisului V. Consistoriu Oradan dto 21. Fauru a. c. Nr. 50 B să escrie concursu pentru vacanta parochie de clasă III-a din *Josani*, și filia

Magesci, protopresbiteratul Pesteșului Cottul Bihor, cu termen de alegere pe 8 zile a lunii lui Maiu.

Emolumentele sunt: 1) Josani de la 50 numera câte una vică cucuruz sfarmat, totă casa 1 fl. v. a. două jugere pământ arătoriu, doi stângeni de lemne, stolele usuate, și cuartir liber cu două chilii, cuină, camară, stalău de vite, și cotețu de porci.

2) filia Butanu de la 28 case câte una vică de biru, 8 jugere de pământ, totă casa una ziua de lucru fără mâncare, sau 40 cr. de di și stolele usuate.

3) filia Magesci de la 32 case câte una vică de biru, de la totă casa 40 cr. afară de acesta totă casa una ziua de lucru fără mâncare socotitu ziua cu 40 cr. și stolele usuate.

Aspiranții la acesta parochie sunt avisați ași trimitte petițiunile, conform regulamentului pentru parochii adresate comitetului parochial la subscrișul în F. Lugos, posta ultimă Eleds.

Datu în Butanu Magesci la 20. Martiu 1883

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: **Teodoru Filipu**, adm. pprec.

Conform ordinațiunei V. Consistoriu Oradan dto 21. Fauru a. c. Nr. 49 B. să escrie concursu pentru vacanta parochie de clasă III-a din *Cetea*, protopresbiteratul Pesteșului, Cottul Bihor, cu termen de alegere pe 15 zile a lunii lui Maiu st. v.

Emolumentele: de la 96 case câte una vică cucuruz sfarmat, folosirea alor 10 jugere pământ, competența de fanu 36 fl. v. a. usu-fructul alor 3 jugere pădure și pășunare computatu în 30 fl. de la totă casa una ziua de lucru cu palmele sau 40 cr. din cassa comunala 111 fl. v. a. solviți în două stolele usuate, — afară de acestea casa parochială cu două chilii, cuină și camară separată, grajdul vite (stalău) șură și cotețu, grădina de legumi, și un intravilanu cu pomatu de 1200 stângeni.

Doritorii de a ocupa acesta parochie sunt petițiți ași trimitte suplicele lor adresate Comitetului parochial la subscrișul în F. Lugos p. u. Eleds.

Datu în Cetea la 25. Martiu 1883.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: **Teodoru Filipu**, adm. pprec.

Se publică concursu pentru postul învățătoriu gr. or. devenitu vacantu în comuna *Sintea*, cottul Aradului. Emolumentele sunt: 150 fl. bani gata, sesiune pământ, din care pentru anul 1883. num. 2 jugere va fi folosindu alesulu învățătoriu, 10 meți vieneze finu, sau 10 fl. 5 orgii lemne, din care se încălde și școlă, cortelul și grădina de legume.

Doritorii de a dobândi acesta stațiune au ași trimitte recursurile sale instruate conform statutului organic la M. On. Domnu Mihaiu Sturza inspect. școlar în Sepreșu, până în 8. Maiu st. v. când fi și alegerea.

Sintea la 1/13. Aprilie 1883.

Comitetul parochial.

Se aprobă și din partea mea: **Mihaiu Sturza**, inspect. școl.